

Om en tid som förflutit

av Tommy Jeppsson

TITEL:

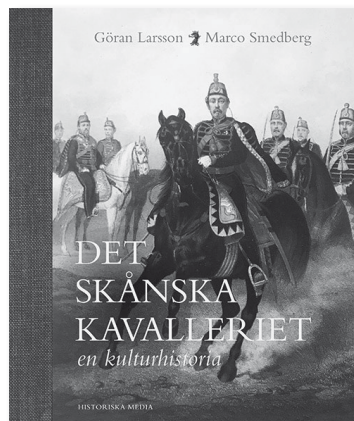
Det skånska kavalleriet, en kulturhistoria

FÖRFATTARE:

Göran Larsson och Marco Smedberg

FÖRLAG:

Historiska media

VÅRT SYDLIGASTE LANDSKAP har en stolt kavalleristisk tradition att uppvisa för eftervärlden, vilken nu, mera helhetligt, kan tas del av i bokform. Det handlar om en volym som anmälaren önskar karakterisera som till lika delar informativ som välskriven och med en mycket smakfull layout.

Till och med de första decennierna in på det förra seklet var hälften av vårt svenska kavalleri förlagt till Skåne vilket innebar att 25 av truppslagets total 50 skvadroner fanns här. Detta i ett landskap där bl a förutsättningarna för hästuppfödning var goda. Ävenledes rekryteringsmöjligheterna i landets södra delar var gynnsamma till de tre regementena, Skånska Husarregementet (K 5), Skånska Dragonregementet (K 6) samt Kronprinsens Husarregemente (K 7) vilkas slutliga garnisonering var Helsingborg, Ystad och Malmö.

Den goda rekryteringen gällde inte minst officerskåren där en traditionellt försvarsvänlig adel utgjorde ett högt procenttal vid respektive regemente, ett förhållande som även gällde övriga kavalleriregementen, möjligen

med undantag för det till Umeå förlagda K 8 (senare K 4). Den goda rekryteringen gällde även för övriga personalkategorier, vilket i icke ringa utsträckning kan hänföras till det dåtida agrara samhället där äldste sonen av tradition ärvde gården medan övrigt manfolk fick söka sin utkomst på annat håll, där det militära utgjorde en möjlighet som bl a kunde innebära förtur vid andra statliga myndigheter som polisen, och tullen m fl.

Ursprunget hos de som sökte sig till de tre skånska kavalleriregementena skapade en närhet mellan samhälle och försvar då den militära närvaron i hög grad var något synligt i ett i övrigt ganska strikt klassamhälle. Synligheten blev inte mindre av beridna förband liksom enskilt uppträdande kavallerister, upp- eller avsuttna, i dåtidens vackra uniformer. Regimentena betydde även mycket för de lokala näringsidkarna, vilket även bidrog till att regementena var ett uppskattat inslag i samhällsbilden. Övningarna, paraderna samt uppträdanden av respektive regementes beridna musikkår utgjorde adrederande företeelser som bidrog till att det

kavalleristiska inslaget var en del av landskapets identitet och kultur.

Boken ger läsaren det skånska kavalleriets historia från karolinsk tid fram till mitten av det förra seklet då kavalleriepoken i vårt sydligaste landskap definitivt var avslutad. Det är en lång och händelserik resa för våra tre kavalleriförband under såväl fred som krig där vårt land haft förmånen av en fredsperiod vars längd är få andra länder förunnat. Boken innehåller därför åtskilligt som rör förbandens fredstida verksamhet. Utvecklingen avseende utbildningen innehåll, levnadsförhållandena för personalen, vilken uppvisade stora skillnader givet de dåtida socioekonomiska skillnaderna mellan olika samhällsgrupper, vapnen som användes liksom uniformsutvecklingen från det vackra till det mera fältmässiga, dock en abrupt motsats till det vackra, skildras ini-

tierat. Ävensom hästsporten och hästaveln lyfts fram då inte minst det senare betydde mycket i ett samhälle där lantbruket var en mycket viktig näringsgren. Det kavalleristiska arvets bevarande i Skåne presenteras ävenledes i boken och imponerar tveklöst, där de båda författarna gjort avgörande och bestående insatser.

Layout liksom valet av illustrationer håller mycket hög kvalitet, något som starkt bidrar till det smakfulla helhetsintrycket som lockar till läsning. Således en bok som ger läsaren kunskap om en betydelsefull epok i vår svenska militärhistoria samt presenterad på ett sätt där fakta och estetik är i harmoni.

Recensenten är överstelöjtnant, ledamot av KKrVA och redaktör för dess Handlingar och Tidskrift.